

[Undervisningsministeren]

tragtninger, som blev gjort gældende af flere af ordførerne.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Jørn Pedersen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 169:

Forslag til lov om ændring af lov om erhvervsuddannelser og lov om erhvervsskoler. (Uddannelser for voksne og samarbejde med arbejdsmarkedsuddannelsescentre m.v.).

Af undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder).
(FremSAT 14/1 93).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):**

Også lovforslaget her er fremsat af den tidligere regering, og denne regering opretholder lovforslaget, da vi opfatter det som et betydningsfuldt skridt i retning af en effektivisering af den offentligt finansierede voksen- og efteruddannelsesindsats. Det var noget, den tidligere regering lagde vægt på, og dette synspunkt deles af den nuværende regering.

Lovforslaget har sammen med de lovforslag vedrørende arbejdsmarkedsuddannelserne under Arbejdsministeriets område, som har været til behandling tidligere i dag, det formål at fremme en optimal udnyttelse af mulighederne for samspil, ikke alene mellem disse to uddannelses- og institutionsformer, men også samspillet med de øvrige institutioner inden for voksenuddannelsesområdet, f.eks. voksenuddannelsescentre.

Regeringen lægger vægt på, at lovforslaget følger anbefalingerne i Hassenkamudvalgets betænkning, som allerede er omtalt tidligere i dag. Lovforslaget skal også ses som en opfølgning af Folketingets beslutning i juni 1992 vedrørende voksenerhvervsuddannelser. Beslutningsforslaget blev fremsat af Socialdemokratiet, men blev vedtaget af alle Folketingets partier med undtagelse af Fremskridtspartiet.

Sammen med lovforslaget om åben uddannelse, som vi netop har behandlet, er lovforslaget her udtryk for, at der i de kommende år må sættes meget på opkvalificering af voksne, hvoraf en stor del ikke har en formaliseret uddannelse ud over folkeskolen.

Regeringen lægger vægt på, at erhvervsskoler og arbejdsmarkedsuddannelsescentre får lige vilkår både med hensyn til at udbyde erhvervsuddannelser og med hensyn til at udbyde arbejdsmarkedsuddannelser. Dette er et betydeligt skridt i retning af en samordnet indsats for erhvervskompetencegivende uddannelser for voksne.

Et vigtigt led i koordineringen af erhvervsuddannelserne for voksne og arbejdsmarkedsuddannelserne vil være de nye områdeudvalg, som nedsættes i Arbejdsministeriets regi, og som får til opgave at stille forslag vedrørende voksenerhvervsuddannelserne. De er behandlet tidligere her i dag af andre ordførere.

Regeringen lægger vægt på, at det i lovforslagets bemærkninger er anført, at Erhvervsuddannelsesrådet skal orienteres om områdeudvalgenes udtalelser, og at rådet skal orienteres om Undervisningsministeriets stillingtagen til områdeudvalgenes forslag.

Regeringen finder dog, at lovforslaget på enkelte punkter ikke i tilstrækkelig grad sikrer det samarbejde mellem institutionerne, som vi kunne ønske. Regeringen lægger her vægt på Erhvervsuddannelsesrådets udtalelse, hvor parterne på arbejdsmarkedet har efterlyst mere forpligtende regler om samarbejde mellem erhvervsskoler, AMU-centre og voksenuddannelsescentre m.v.

Jeg vil derfor bebude ændringsforslag, som skal sikre, at skolerne ikke kan unddrage sig deltagelse i det lokale samarbejde, som er et væsentligt formål med lovforslaget. Vi vil imidlertid ikke lægge os fast på indholdet af dette samarbejde, idet de lokale forskelle i behovene landet over må føre til, at den nærmere fastsættelse af samarbejdet må besluttes lokalt.

[Undervisningsministeren]

Det har været nævnt, at lovforslaget indeholder nogle regler, der ikke var medtaget under udvalgsarbejdet eller i beslutningen om voksenerhvervsuddannelser, og som derfor ikke rigtig hører med i sammenhængen. Jeg tænker på de forslag, der skal give undervisningsministeren kompetence til at nedlægge uddannelser og modsætte sig oprettelse af nye specialer i erhvervsuddannelserne og til eventuelt at nedlægge disse. Disse regler er medtaget for at sikre, at der ligesom på arbejdsmarkedsuddannelsernes område er mulighed for at undgå oprettelse eller opretholdelse af uddannelser, der tjener formål, som ud fra en almen interesse bør opfyldes på anden måde. Regeringen har sympati for denne hensigt.

Regeringen vil imidlertid lægge vægt på princippet om fagligt selvstyre inden for erhvervsuddannelserne og anser det derfor for betydningsfuldt, at der gives Erhvervsuddannelsesrådet adgang til både at tage initiativer og være ministerens nære rådgiver i disse spørgsmål.

Jeg vil i den forbindelse understrege, at der kun kan blive tale om at nedlægge uddannelser og gå imod specialer, hvis uddannelserne eller specialerne er helt åbenbart nødvendige ud fra et overordnet uddannelsesmæssigt og erhvervmæssigt synspunkt. Beføjelsen skal snarere bruges til at skabe tilskyndelse til at sammenlægge uddannelser og specialer med henblik på at realisere den hensigt med erhvervsuddannelsesreformen, der går ud på at sikre brede uddannelser og dermed brede kvalifikationer.

Regeringen lægger også vægt på, at de offentlige ressourcer anvendes så økonomisk som muligt, og må bemærke, at det er uforholdsmæssig dyrt at opretholde uddannelser eller specialer, som kun har et meget lille elevtal.

Endelig lægger regeringen vægt på, at der med det samlede initiativ for voksenuddannelserne bliver stærkt forbedrede muligheder for en dynamisk udvikling af arbejdsdelingen mellem grunduddannelser og efteruddannelser.

Jeg ser frem til, at vi gennem udvalgsbehandlingen af forslaget kan nå frem til en endelig lovgivning, som vil få betydning og være en slags ny start også for erhvervsskolernes, AMU-centrenes og voksenuddannelsescentrenes samarbejde om uddannelsestilbud til voksne.

Jeg skal anbefale Tinget en hurtig og velvillig behandling af forslaget.

Poul Erik Dyrlund (S):

En af vejene ud af arbejdsløsheden er uddannelse. En vigtig forudsætning for, at vi kan producere konkurrencedygtige varer og ydelser, er en veluddannet arbejdsstyrke. Det gælder både dem, der er i arbejde, og dem, der midlertidigt er sat uden for arbejdsmarkedet. Alle er klar over, at det ikke er nok, at vi uddanner de unge, og at vi sikrer, at nogle gennemgår en eller anden form for kursusvirksomhed og i et vist omfang efteruddannelse. Uddannelsesindsatsen skal væsentlig højere op på dagsordenen. Det har der hidtil været enighed om her i salen; sådan opfatter vi det i hvert fald i Socialdemokratiet.

Allerede i januar 1992 fremsatte Socialdemokratiet forslag til folketingsbeslutning om etablering af voksenerhvervsuddannelser. Alle partier med undtagelse af Fremskridtspartiet tilsluttede sig forslaget. Jeg vil tillade mig at konstatere, at dette forslag har sat mange aktiviteter i gang. Der er fuld fart på med at udvikle nye voksenerhvervsuddannelser, beskrive meritregler m.m.

En forøget aktivitet kræver, at rammerne er i orden, at der er det rigtige samspil mellem dem, der skal løse denne opgave, og at de lovgivningsmæssige rammer er i orden, således at de ressourcer, der er til rådighed, udnyttes bedst muligt. Det såkaldte Hassenkamudvalg, der er nedsat med det formål at belyse mulighederne for en forbedret udnyttelse af de samlede voksen- og efteruddannelsesressourcer, kom med en betænkning i maj 1992. Udvalget har bl.a. peget på behovet for en række lovændringer med det formål at etablere et tæt samarbejde mellem arbejdsmarkedsuddannelsessystemet og erhvervsuddannelsessystemet.

Det lovforslag, vi nu behandler, er som nævnt af ministeren fremsat af den tidligere regering. Forslaget lever efter Socialdemokratiets mening ikke helt op til det samspil og den fleksibilitet, vi kunne ønske os, bl.a. er formuleringerne om skolernes samarbejde for uklare. Derfor er jeg glad for, at undervisningsministeren har bebudet en række ændringsforslag, der vil sikre det nødvendige samspil og samarbejde mellem uddannelsesinstitutionerne.

[Poul Erik Dyrlund]

Lovforslaget rykker lidt på konkurrenceforholdet mellem ministeren og det faglige selvstyre. Jeg bemærkede med tilfredshed undervisningsministerens klare melding om det faglige selvstyres fortsatte centrale og betydningsfulde rolle i det fremtidige arbejde.

Når vi får vedtaget den nye lov om arbejdsmarkedsuddannelser og det lovforslag, vi her behandler, er det min opfattelse, at vi har skabt de nødvendige rammer for opfyldelse af regeringens og regeringspartiernes målsætning om, at et meget stort antal voksne skal i efteruddannelse eller have en erhvervsuddannelse inden årtusindskiftet.

På den baggrund skal jeg anbefale lovforslaget.

Eva Møller (KF):

Jeg skal ikke tage meget af Tingets tid. På baggrund af de bemærkninger, jeg selv fremkom med under det forrige lovforslag, og som vort partis ordfører, hr. Per Stig Møller, kom med under de to foregående lovforslag, kan vi fra Det Konservative Folkepartis side anbefale lovforslaget.

Vi mener, der heri ligger en udmærket opfølgning af Hassenkamudvalgets betænkning. Vi mener, der er en rimelig samordning mellem de forskellige ministerier og de forskellige uddannelsesinstitutioner. Og vi tror på, at dette lovforslag som det sidste led i pakken på fortrinlig vis vil bevirke, at vi får et velfungerende efter- og videreuddannelsessystem for den voksne danske befolkning.

Anders Mølgaard (V):

Dette lovforslag skal ses i sammenhæng med nogle af de lovforslag, Folketinget allerede har drøftet i dag, for dette lovforslag er nemlig også en naturlig konsekvens af den flere gange omtalte Hassenkambetænkning om samordning af den erhvervsrettede voksen- og efteruddannelsesindsats.

Formålet med lovforslaget er at sikre den fornødne samordning med loven om arbejdsmarkedsuddannelser, sådan at der ikke i de to uddannelseslove er barrierer, der vil hindre en optimal udnyttelse af mulighederne for samspil mellem de to uddannelses- og institutionsformer.

AMU-centrene bliver nu principielt ligestillet med erhvervsskolerne med hensyn til god-

kendelse til at udvide erhvervsuddannelser, hvilket er såre naturligt. Endvidere sker der en samordning af den centrale rådgivningsstruktur gennem oprettelse af de nye erhvervsområdeudvalg.

I Venstre er vi også meget tilfredse med, at der indføres en udtrykkelig hjemmel til efter lokal beslutning at indgå samarbejdsaftaler med erhvervsskolerne, AMU-centre, VUC m.v.

Alt sammen såre fornuftigt, og derfor kan vi i Venstre tilslutte os lovforslaget.

Ebba Strange (SF):

Det er det sidste af 4 forslag, vi behandler i dag, som hænger sammen, 2 fra arbejdsministeren og 2 fra undervisnings- og forskningsministeren. Vi støtter forslaget.

Jeg vil sige – og det er egentlig en replik til noget, jeg hørte under et af arbejdsministerens forslag – at det godt kan være, at der er spild ude omkring lokalt. Det ved jeg ikke. Men jeg ved fra den udvalgsrejse, vi i det forrige Uddannelsesudvalg var på i sidste samling, at der allerede foregår et meget frugtbart samarbejde mellem erhvervsskolerne og AMU-centrene, og at de faktisk bestræber sig på netop at undgå spild, altså at de bestræber sig på, når der er ledige pladser det ene sted, at henvise elever dertil og omvendt. Og det synes jeg er godt. Hvis de forslag, som er blevet behandlet tidligere i dag, og dette forslag i fællesskab kan føre til nedbrydning af nogle af de barrierer, der har været mellem uddannelser i arbejdsministeriet regi og uddannelser i uddannelsesministeriet regi, synes jeg, det er godt.

Det kan selvfølgelig ikke undgå også at medføre en vis konkurrence. Men den kan jo meget vel ildne de forskellige skoler til at give tilbud, der er så gode som muligt.

Ministeren havde nogle tanker om at foreslå mere forpligtende regler om samarbejdet end det, der er indeholdt i forslaget. Det er muligt. Jeg vil gerne se nærmere på dem, inden jeg endeligt siger ja, for jeg synes, vi her er på et felt, hvor vi har at gøre med geografiske forhold, der er meget forskellige fra det ene sted af landet til det andet. Der er stor forskel på at være i et vestjysk område og være i et københavnsk område, når det drejer sig om disse uddannelser. Derfor skal de mere faste regler, der eventuelt skal laves for samarbejdet, i hvert fald have en sådan karakter, at de ikke binder nogen

[Ebba Strange]

det ene sted til at gøre præcis det samme, som de gør et andet sted.

Derfor vil jeg bede om, at man, når man kommer med forslag om sådan nogle regler, så tager hensyn til de erfaringer, der er gjort ude omkring med dette samarbejde; for som sagt er det mit indtryk, at det har været godt flere af de steder, hvor jeg har oplevet det.

Jeg er glad for, at undervisnings- og forskningsministeren problematiserede ministerens kompetence til at oprette og nedlægge uddannelser.

Jeg mener for så vidt, at ministeren nok bør have den kompetence, men jeg er på den anden side også helt overbevist om, at ministeren i hvert fald kun bør benytte sin kompetence til at nedlægge uddannelser på baggrund af en meget grundig rådgivning, for der kan godt være nogle uddannelser i dette land, som vi måske fra lovgivningsmagts side synes er meget små og henvender sig til en meget begrænset deltagerkreds, men som det alligevel er godt at Danmark kan tilbyde. Så i det omfang, ministeren nu får eller ikke får bemyndigelsen, vil jeg bede ham om at bruge den med varsomhed. Kompetencespørgsmålet var et af de emner, jeg havde sat mærke ved i det oprindelige lovforslag.

Men ellers er vi positive over for forslaget og vil se på de ændringsforslag, der måtte komme fra undervisningsministeren, med interesse og positiv indstilling.

Kim Behnke (FP):

Som fredagsordfører skal det også for dette forslags vedkommende være min opgave at fremføre Fremskridtspartiets bemærkninger.

Det samarbejde, man nu lægger op til der skal være mellem de forskellige skoler, hilser vi absolut velkommen. Fremskridtspartiet fremsatte nemlig den 31. januar 1991 et beslutningsforslag – nr. B 23 hed det – som lige præcis gik ud på, at der skulle foregå et meget kraftigere samarbejde mellem de forskellige former for erhvervsskoler. Det, der jo typisk opleves rundt omkring, er, at man på tekniske skoler og AMU-centre har meget svært ved at udnytte ressourcerne, fordi de hører under to forskellige ministerier. Hvis der er lærerkræfter, som pga. sygdom eller af andre grunde har forfald, kunne man jo ofte bare gå over gaden og hente vikarkræfter, teknisk udstyr osv., som er

installeret for millioner og atter millioner af kroner rundt omkring, men som ikke udnyttes optimalt, fordi man ikke har tilstrækkelig sammenkøring. Det gik det beslutningsforslag ud på.

Hvilken skæbne fik det beslutningsforslag så? Ja, den største skavank, kunne vi forstå under førstebehandlingen dengang, forslaget led under, var, at det var Fremskridtspartiet, der havde haft den frækhed at fremsætte det. Så da forslaget kom til sidste behandling den 23. april 1991, var det også kun Fremskridtspartiet, der kunne stemme for det. Resten af Folketingets partier stemte imod.

Nu, hvor det er et forslag, der ikke er fremsat af Fremskridtspartiet, stiller sagen sig jo noget anderledes, kan vi forstå. Nu er det pludselig blevet noget, som alle kan gå på tallerstolen og støtte, idet alle finder det naturligt og selvfølgelig, at der skal ske en samordning på dette område.

Jeg kunne godt divertere med citater fra behandlingen af vores forslag, som helt tydeligt viser, at det, det handler om, var, at når det var Fremskridtspartiet, der havde fremsat forslaget, kunne man pr. rygmarvstradition ikke støtte det.

Men over til selve det foreliggende forslag. Efter vores mening er en af de ting, som den nye statsminister burde have gjort, at sammenlægge alt, hvad der er af uddannelser i dette land, i et Undervisningsministerium. Jeg ved godt, at man af hensyn til den nuværende undervisningsminister for har eksperimenteret med at lægge ting over i Kulturministeriet. Det har man nu heldigvis opgivet og fået det ført tilbage til, hvor det rettelig hørte hjemme, nemlig i Undervisningsministeriet, men de ting, der ligger i Arbejdsministeriet, burde også ligge i Undervisningsministeriet, så alt, hvad der vedrører undervisning i dette land, ligger ét sted, nemlig i Undervisningsministeriet. Hvis man så også privatiserede a-kasserne, kunne man jo helt slippe for at have et Arbejdsministerium, og det var nok ikke det værste, der kunne ske.

Men forslaget handler desværre ikke kun om at lave de rationelle sammenlægninger osv., som Fremskridtspartiet støtter sker, det har også nogle andre elementer, hvor der efter ministerens tale her i dag er sket forskellige ændringer, og dem er vi nødt til at se på på

[Kim Behnke]

skrift, før vi kan afgøre, om vi kan tilslutte os forslaget.

Noget, vi også godt kunne tænke os at få undersøgt lidt nærmere, er de økonomiske konsekvenser af dette forslags gennemførelse. I bemærkningerne til forslaget gøres der nogle betragtninger om de økonomiske og administrative konsekvenser af en ligestilling og konkluderes, at man i selve ministeriet ikke forventer nogen økonomiske konsekvenser af forslaget. Det kan godt være, at den stab, der er i ministeriet, ikke får nogen økonomiske konsekvenser, men hvis der rent faktisk skal spares nogle penge ude på skolerne, må det jo have en gunstig virkning for skatteyderne, og da vi som regel ser tingene med skatteydernes øjne, interesserer det os at vide, hvor mange kroner og øre der er i dette forslag.

Kan vi få et tilfredsstillende svar på, om der er nogle besparelsesmuligheder, og kan vi få en tilfredsstillende beretning om, hvordan samarbejdet lokalt skal foregå, er vi overvejende positivt stemt, men det vil vi vende tilbage til, når vi har set, hvordan udvalgsarbejdet har udviklet sig, og så vil vi tage endelig stilling til forslaget, når vi ser, hvordan det ser ud ved tredjebehandlingen.

Dorit Myltoft (RV):

Inden for hele uddannelsesområdet kan det være godt nok at have Grundtvigs gamle ord in mente, nemlig at »få har for meget og færre for lidt« som noget efterstræbelsesværdigt. I det lys og med henvisning til mine bemærkninger om lovforslag nr. L 170 vil jeg sige, at Det Radikale Venstre kan anbefale lovforslag nr. L 169 med de af ministeren bebudede ændringer til videre behandling, fordi vi betragter lovforslaget i en sammenhæng med de forudgående tre forslag, der har været til første behandling i dag.

Merethe Due Jensen (KRF):

Lovforslaget skal danne grundlag for en forbedret udnyttelse af ressourcerne inden for voksen- og efteruddannelsesområdet, hvilket vi i Kristeligt Folkeparti fuldt ud kan tilslutte os.

Det bør være enhver regerings fornemste opgave at tilstræbe en optimal effektivisering af de offentligt finansierede voksen- og efteruddannelsessystemer, sådan at ressourceforbruget over for borgerne kan forsvares.

Det er ligeledes vigtigt at sikre, at de uddannelser, som tilbydes, er relevante i forhold til de krav, som bl.a. arbejdsmarkedet stiller. Lovforslaget rummer hjemmel til, at ministeren kan modsætte sig oprettelse af erhvervsuddannelser eller nedlægge disse, hvis ministeren anser dette for nødvendigt. Det er en af de gode ting ved lovforslaget, at der er indbygget denne fleksibilitet, således at uddannelser altid kan tilpasses det aktuelle behov.

Jeg vil også fremhæve det lokale element i lovforslaget, der rummer mulighed for et frugtbart samarbejde mellem erhvervsskoler, AMU-centre og andre institutioner, og som ministeren ønsker at forstærke ved ændringsforslag.

Afslutningsvis vil jeg tilsige forslaget Kristeligt Folkepartis og CD's positive og konstruktive støtte i det videre udvalgsarbejde.

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Tak for den meget positive modtagelse af det foreliggende lovforslag. Selv det parti, der tvivlede, ville måske overveje at stemme for lovforslaget, når vi var igennem udvalgsbehandlingen, men det må fremgå af det videre arbejde.

Der var ikke mange konkrete bemærkninger eller indvendinger imod lovforslaget, og jeg skal derfor svare kort.

Hr. Poul Erik Dyrland konstaterede, at lovforslaget rykker lidt ved det faglige selvstyre. Måske, men efter min opfattelse ikke mere, end vi alle sammen har brug for en gang imellem at blive rykket lidt i en tid, hvor forandringerne melder sig i hastigt tempo, og hvor vi må opgive gamle bastioner for at indtage nogle nye. Den omstillingsparathed mener jeg at vi skal have som holdning og indbygget mest muligt i vore systemer, men jeg vil gerne sige til hr. Poul Erik Dyrlands betryggelse og også til fru Ebba Strange, at jeg ikke forestiller mig, at dialogen mellem de faglige udvalg og andre kompetente organer og Undervisningsministeriet ikke skal lykkes på bedste måde. Så udgangspunktet er selvfølgelig, at vi tager en fornuftig dialog, hvis det viser sig, at der er brug for at ændre det nuværende system, nedlægge uddannelser eller oprette uddannelser – og på samme måde med specialer. Jeg er ikke i tvivl om, at vi vil være i stand til at holde den dialog i gang på en god og fornuftig måde.

[Undervisningsministeren]

Fru Ebba Strange var specielt inde på spørgsmålet om samarbejde, hvor vi jo i dette lovforslag lægger op til lidt mere forpligtende samarbejde. Jeg gør i den forbindelse opmærksom på, hvad fru Ebba Strange jo også selv så tydeligt understregede, at det skal tilrettelægges på en sådan måde, at det besluttet lokalt. Fru Ebba Strange har fuldstændig ret i, at der allerede i dag – og heldigvis – er gode eksempler på, at parterne, institutionerne på dette område, har fundet – på et frivilligt grundlag – et godt og fornuftigt samarbejde. Det vil vi så bare skubbe en lille smule til dér, hvor det ser ud til ikke at være lige så åbenbart. Vi bruger netop udtrykket, »at man ikke skal kunne undrage sig deltagelse i samarbejdet«, men det lægger altså op til, at man hver især i de lokale områder kan bidrage til at få det til at foregå på en god og hensigtsmæssig måde.

Endelig skal jeg blot gøre den bemærkning til hr. Kim Behnke, som jo med dette lovforslag har set et af sine egne tidligere forslag virkeliggjort, nemlig netop det om samarbejde, at sådan er det i politik; der skal tit tålmodighed til. Her er altså en lille sag, men en god sag, som Fremskridtspartiet kunne glæde sig over, og derfor synes jeg, partiet virkelig skal overveje at stemme også for dette lovforslag. Men lad os nu se, når udvalgsarbejdet er forløbet, om ikke det ender med, at alle Folketingets partier tilslutter sig; det fortjener forslaget, for det har en god og virkningsfuld hensigt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Jørn Pedersen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 168:

Forslag til lov om ændring af lov om universiteter m.fl. (Godkendelse af statut).

Af undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder).

(Fremsat 14/1 93).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Frank Jensen (S):**

Jeg skal ikke bruge meget af Tingets tid på at give Socialdemokratiets tilslutning til det foreliggende lovforslag, og da Det Radikale Venstres ordfører, fru Elisabeth Arnold, ikke har mulighed for at være til stede her i salen på dette tidspunkt på grund af møde andetsteds i huset, skal jeg også give tilslutning på vegne af Det Radikale Venstre.

Lovforslaget er jo en rettelse af en fejl, der skete ved behandlingen af universitetslovforslaget her i efteråret. Selv om det var en meget lang fødsel at få en universitetslov frem, lykkedes det ikke at få lovforslaget fejlfrit frem til Folketinget. Det kan vi kun beklage, men nu rettes fejlen, og vi kan give tilslutning til, at det er ministeren, der skal godkende institutionernes statut, og at baggrunden for godkendelsen af statuten ene og alene er et legalitetshensyn, som ministeren skal tage. Det kan både Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre give tilslutning til.

Eva Møller (KF):

Jeg vil tillade mig at citere, og da det nu handler om universitetsloven, vil jeg starte med det på latin: »Errare humanum est, sed in errore perseverare turpe est.« Oversat til dansk: »At fejle er menneskeligt, men at fremture i fejlen er skændigt.«

Vi ønsker ikke at være skændige, så vi tilslutter os lovforslaget.

Hanne Severinsen (V):

Jeg er bange for, at jeg ikke kan finde på en ny, spændende måde at sige på, at vi tilslutter os, at fejlen bliver rettet.

Ebba Strange (SF):

Der er lavet en fejl i en lov, som vi stemte imod. Vi vil helt overlade til dem, der stemte for lovforslaget, at se at få den rettet.

Kim Behnke (FP):